

Коефіцієнт рентабельності. Цей показник дозволяє оцінити, наскільки прибутковим є підприємство відносно своїх витрат. Якщо цей коефіцієнт менше 1, то підприємство може мати проблеми з отриманням прибутку.

Коефіцієнт фінансової стабільності. Цей показник дозволяє оцінити, наскільки стійким є фінансовий стан підприємства. Якщо цей коефіцієнт менше 1, то підприємство може мати проблеми зі здійсненням своєї діяльності.

Коефіцієнт покриття відсотків. Цей показник дозволяє оцінити, наскільки підприємство спроможне оплачувати за борговими зобов'язаннями.

Отже, аналіз показав, що аналіз кризового стану підприємства потрібно проводити комплексно та з врахуванням всіх можливих напрямів розвитку кризової ситуації.

Список використаних джерел:

1. Христич О.В. Аналіз економічного кризового стану підприємства: методологічні підходи та інструменти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Інформаційні системи та мережі»*. 2018. № 901. С. 95-102.
2. Максименко І.В. Економічна діагностика кризових явищ на підприємстві. *Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. Економічні науки*. 2019. № 4. С. 113-120.
3. Пономарьов В.А., Сухомлинська О.С. Методика діагностики кризового стану підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Економіка»*. 2019. Том 1(47). С. 66-70.

Куян М. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В УМОВАХ РИЗИКОВАНOSTІ ВЕДЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємство відіграє значну роль у системі зовнішньоекономічної діяльності проте актуальним є розгляд впливу на нього невизначеності та ризику. Існує проблема управління підприємницькими ризиками при здійсненні валютних операцій, проте економічний ризик є значущим у контексті економічних наукових досліджень, оскільки він багатогранний і різний в контексті соціально-економічних умов його появи та меж адаптації до зовнішньоринкового середовища [1].

Мета даного дослідження полягає в узагальненні теоретичних і практичних поглядів на виявлення ризиків зовнішньоекономічної діяльності підприємства та процесу управління ризиками підприємства, а також опрацювання найбільш кращих методів управління ними в передумовах глобалізації.

Ризик увесь час властивий ринковій економіці, оскільки ведення бізнесу передбачає прийняття управлінських рішень, які аналізуються в умовах ризику з метою отримання планових результатів. У процесі господарської діяльності абсолютно неможливо повністю усунути економічні ризики [3].

Об'єктами ризику можуть бути [2]:

- господарська операція, вид продукції, технологічні процеси, напрям виробничої діяльності;
- суб'єкт господарювання, галузь;
- країна, регіон.

Аналіз ризиків умов комерційного контракту є описовим за своєю природою, що дозволяє їх відповідним чином оцінити. Доцільно враховувати такі фактори, як ставлення керівництва до процесу укладання договорів та навчання персоналу, заохочення юридичного відділу, використання та зберігання електронних підписів, архівування та управління контрактами.

Після розрахунку основних видів ризиків необхідно розпочати побудову карти ризиків. Менеджери повинні розуміти як прийняти або передати такі ризики, тоді як незначними ризиками можна управляти оперативно.

Для управління ризиками, пов'язаними із зниженням котирувань фондового ринку, вартості акцій і цін на біржові товари, широко застосовуються різноманітні інструменти хеджування [4].

Рівень фінансового ризику, що виникає при здійсненні тієї чи іншої фінансової операції або певного виду фінансової діяльності підприємства, змінюється під дією фактору часу.

Список використаних джерел:

1. Озель Д.М. Ризики у зовнішній торгівлі та їх вплив на організацію та здійснення міжнародних розрахунків. Культура народів Причорномор'я. 2005. № 59. С. 146-148.
2. Тюріна Н.М. Карвацька Н.С. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2012. С. 395-419.

3. Семчук Ж.В. Процевят О.С., Скриньковський Р.М. Особливості страхування зовнішньоекономічної діяльності підприємства. *Ефективна економіка*. 2013. № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2382>.
4. Сисюк С.В. Оцінка та страхування ризиків у зовнішньоекономічній діяльності: обліковий аспект. *Вісник ЖДТУ*. 2015. № 2(72). С. 86-90.
5. Крупка М.І., Ковалюк О.М., Коваленко В.М. та ін. Фінансовий менеджмент: підручник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка. 2019. 440 с.

Мазур В. В.

Національний авіаційний університет (Україна)

ВПЛИВ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ НА ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Перехід до ринкової економіки, процеси лібералізації економіки, її глобалізації призвели до пошуку оптимальних та ефективних способів формування та управління капіталом підприємств. Своєю чергою дані чинники повинні збільшити конкурентоспроможність підприємства, сприяти залученню інвестицій, збільшувати додану вартість та примножувати дохід, забезпечуючи стабільний розвиток підприємства.

У розвинених країнах світу корпоративні підприємства займають одну із ключових позицій у розвитку та становленні національної економіки та виробництва.

В Україні функціонують як корпоративні, так і державні підприємства. Багато корпоративних підприємств створились шляхом приватизації державних. В переважній більшості підприємства, які були приватизовані, дістались з морально та фізично застарілим устаткуванням і обладнанням, часто збанкрутілі та з великими заборгованостями перед персоналом та державою. При приватизації вказаних підприємств корпоративним власникам, бізнесу потрібно швидко адаптувати придбаний актив до сучасних умов і вимог ринку. Важливим аспектом цього є модернізація підприємства, ефективне управління структурою капіталу, наявність висококваліфікованого персоналу, впровадження інноваційних технологій тощо.

Структура капіталу – це сукупність фінансових коштів підприємства з різних джерел довгострокового фінансування, а якщо говорити точніше –